

замина къмъ моста и, следъ като организира неговата отбрана съ 13/11-а рота, се отправи за Седларци, гдето разпорежи: 14/11-а и 16/11-а роти съ едно планинско орджие да заминатъ за моста на Вардаръ, а 1/4-а македонска дружина презъ нощъта се оттегли на позиция на линията с. Речица — с. Сарачинъ.

Сутринтъ на 29 октомврий нашитѣ части бѣха разположени: 1/4-а македонска дружина бѣ заела позиция на линията Речица — Сарачинъ. Срещу нея настѣпваха лѣвата и срѣдната сръбски колони; 4/11-а дружина: — 14-а рота съ 3 взвода заемаше позиция на височината източно отъ Желина, единъ взводъ отъ сжщата бѣ на височината северно отъ шосето, 13-а рота задъ моста северно отъ шосето Тетово — Скопие и 16-а рота — задъ моста. Срещу 4-а дружина настѣпваше дѣсната сръбска колона, която бѣ заела височинитѣ на линията Церово — Грумшинъ — Добрице и бѣ прекъснала пѣтя Тетово — Скопие.

Въ 7 часа командирътъ на дружината изпрати патрули: единъ — по посока на в. Грумшинъ, другъ — по посока на шосето и трети — по посока на Сарачинъ и на югъ. Патрултътъ отъ 15 човѣка, изпратенъ по посока на шосето, влѣзе въ сериозенъ бой съ противника и имаше 3 убити и 8 ранени. Къмъ 10 часа храбриятъ майоръ Чолаковъ поведе лично 16-а рота съ орждието, мина въ дѣсния брѣгъ на Вардаръ и настѣпи решително къмъ Грумшинъ да атакува врага. Въ това време противникътъ отъ височинитѣ при Сарачинъ откри силенъ артилерийски огънь по 13-а рота задъ моста, а негови пехотни части почнаха да се спускатъ къмъ Сарачинъ, за да отсѣкатъ пѣтя на отстъплението му. Тогава майоръ Чолаковъ се върна съ ротата и орждието на първоначалната позиция и откри огънь по противниковитѣ части, спуснали се къмъ Сарачинъ. Противникътъ отстъпи и се закри задъ висотитѣ. Къмъ 17 часа положението предъ фронта на 4/11-а дружина бѣ затвърдено и противникътъ остана пасивенъ.

Къмъ 18 часа майоръ Чолаковъ отиде въ Тетово, гдето даде нареждания на майоръ Кундураджиевъ за утрешния день. Въ това време противникътъ усили пушечната и картечна стрелба срещу македонската дружина. Майоръ Кундураджиевъ замина за позицията, а следъ него тръгна и майоръ Чолаковъ, но на моста на Тетовската рѣка срещна една тѣпла отъ отстъпващи войници, а следъ малко една колона отъ македонската дружина съ майоръ Кундураджиевъ задръсти улицитѣ на града. Майоръ Кундураджиевъ иска разрешение да отстъпи вънъ отъ града да организира дружината си и да запази посоката къмъ Качаникъ. Разреша му се. За да спаси дружината си отъ пленяване, майоръ Чолаковъ реши да си пробие пѣтъ къмъ Скопие по дѣсния брѣгъ на р. Вардаръ, подъ носа на противника, по една планинска пѣтека. Презъ нощъта събра дружината си и съ тилна стража 13-а рота тръгна по планинската пѣтека къмъ с. Радушѣ. Пѣтува цѣла нощъ и на разсѣмване стигна с. Радушѣ. Оттукъ дружината продължи пѣтя си за с. Ракце и, като стигна въ селото, донесе на коменданта на Скопие за напушането на Тетово.

Въ този бой дружината имаше загуби: войници убити 3, ранени 9.